

Sygn. akt IV U 325/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Dorecka

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2018 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania P. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 6 lutego 2018 roku nr (...)

w sprawie P. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o podleganie ubezpieczeniom

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od odwołującego się P. N. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 325/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 10 października 2018 r.

Decyzją z dnia 6 lutego 2018 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 oraz art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

(Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.) stwierdził, że P. N. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu

od 1 stycznia 2017 r. W uzasadnieniu decyzji Zakład podał, że P. N. zgłosił się od 1 stycznia 2017 r. jedynie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W dniu 20 grudnia 2017 r. dodatkowo ustalono w ewidencji działalności gospodarczej (CEIDG), że w/w jest zgłoszony jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą i nie zgłaszał w ewidencji zawieszenia wykonywania tej działalności. Oznacza to, że w okresie od 1 stycznia 2017 r. P. N. obowiązkowo podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu

z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Decyzja ta została zaskarżona odwołaniem przez P. N., który domagał się jej zmiany i przyjęcia, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 1 stycznia 2017 r.

W uzasadnieniu odwołujący podał, że od dnia 1 stycznia 2017 r. posiada tytuł do ubezpieczenia społecznego na mocy umowy o pracę zawartej z I. w oparciu o którą powierzono mu stanowisko specjalisty ds. sprzedaży. Dlatego, od dnia 1 stycznia 2017 r. zgłosił się jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz od strony przeciwnej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu ZUS wskazał,

że po upływie odwołania, podjęto ponownie postępowanie, wzywając pismem z dnia 7 marca 2018 r. zarówno odwołującego, jak i I. o przesłanie wymaganych dokumentów. Pomimo to, nie przekazano żadnych dokumentów w sprawie. Odwołujący nie wykazał, że posiada drugi tytuł, na podstawie którego podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. Również płatnik nie złożył dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych za odwołującego. W dniu 23 maja 2018 r. (...) Oddział w T. przekazał do Sądu pismo odwołującego złożone w organie rentowym w dniu 30 kwietnia 2018 r., w którym P. N. podał, że przedkłada kopię PIT- u 11 za 2017 r. na dowód podlegania ubezpieczeniom społecznym jako pracownik w I. od 1 stycznia 2017 r. oraz kopię Informacji o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy w roku 2017 (k. 15-19).

Postanowieniem z dnia 15 maja 2018 r., sygn. akt IV U 325/18, Sąd zawiadomił

na podstawie art. 477⁽¹¹⁾ § 2 k.p.c. o toczącym się postępowaniu płatnika składek I.w B. (punkt 1), ustalając termin dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia na ewentualne złożenie wniosku o przystąpienie do sprawy (punkt 2) (k. 7).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Od 10 grudnia 2014 r. odwołujący P. N. zgłosił rozpoczęcie wykonywania działalności gospodarczej i do dnia wydania zaskarżonej decyzji nie zawiesił wykonywania tej działalności. Od 1 stycznia 2017 r. dokonał zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Odwołujący zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej na przełomie kwietnia i maja 2018 r. Była to działalność jednoosobowa. Według (...), działalność odwołującego polegała na organizowaniu występów artystycznych. Faktycznie odwołujący wykonywał tę działalność jako obsługę muzyczną imprez. Odwołujący jest didżejem. Przez pierwsze 2 lata prowadzenia działalności gospodarczej korzystał z ustawowej ulgi dla osób rozpoczynających prowadzenie działalności w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne.

dowód:

- zeznania odwołującego P. N.- 00:47:48-00:49:16, 01:05:44,

W dniu 31 grudnia 2016 r. odwołujący podpisał z Prezesem Zarządu I.

Sp. z o.o. w B. Ł. B. umowę o pracę na czas nieokreślony. Mocą tej umowy powierzono mu stanowisko specjalisty ds. sprzedaży w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem w kwocie 2.000,00 zł brutto w ramach umowy o dofinansowanie nr (...).08.01.00-12-186/12-00 pt. „Stworzenie kompleksowego systemu

do zarządzania i informowania o rozkładach jazdy oraz aplikacji do optymalizacji czasu i kosztów pracy firm przewozowych” począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r. Zgodnie z treścią umowy, miejscem wykonywania pracy odwołującego miał być obszar województwa (...). Strony umowy ustaliły następujący zakres obowiązków odwołującego:

1) pozyskiwanie klientów, 2) tworzenie strategii marketingowej, 3) negocjacje z potencjalnymi klientami, 4) kontakt z klientami komercyjnymi i instytucjonalnymi, 5) wysyłanie ofert, 6) wspieranie działań marketingowych, zwłaszcza w Internecie oraz 7) zarządzanie kontami przez (...) Firma I. realizowała projekt finansowany ze środków unijnych od 2013 r.

dowód:

- umowa o pracę z dnia 31.12.2016 r.- akta ZUS,
- częściowo zeznania świadka Ł. B.- 00:06:11-00:09:38,
- częściowo zeznania odwołującego P. N.- 00:51:20,

Spółka (...).pl miała problem z płynnością finansową już w 2016 r., co spowodowało, że firma nie odprowadzała zaliczek na podatek dochodowy do Urzędu Skarbowego od wynagrodzenia odwołującego i od wynagrodzeń pozostałych pracowników. Spółka odnotowywała opóźnienia w realizacji przez kontrahentów modułów koniecznych

do tworzonego przez nią oprogramowania. Opóźniało się wytworzenie produktu przez firmę, co spowodowało brak środków finansowych i niemożność realizowania zobowiązań wobec Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Początkowo firma miała główną siedzibę w B. przy ul. (...). W związku z tym, że do celów projektowych właściciel potrzebował dodatkowego miejsca, Spółka wynajęła lokal przy ul. (...) w N.. Około 2013 r. zgłoszono w KRS zmianę siedziby Spółki z ul. (...) w B.

na ul. (...) w N.. Zmiana ta jednak nie została odnotowana,

co spowodowało problemy w Urzędzie Skarbowym i ostatecznie uchylenie z tego powodu NIP- u firmy. W związku z uchyleniem NIP- u Spółka (...).pl nie prowadzi żadnej sprzedaży.

dowód:

- częściowo zeznania świadka Ł. B.- 00:20:10, 00:25:51-00:30:54,

I.ma uchylony NIP decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego

w B. z dnia 14 grudnia 2017 r. z uwagi na fikcyjny adres siedziby Spółki. Spółka

ta w 2017 r. jako płatnik nie dokonywała wpłat zaliczek na podatek dochodowy

od wypłaconych wynagrodzeń. Odwołujący w złożonym zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 za 2017 r. wykazał między innymi przychód ze stosunku pracy, jednak z uwagi na brak informacji o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT-11, Urząd Skarbowy w B. nie mógł określić, kto występował

jako płatnik odwołującego.

dowód:

- pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. z dnia 06.09.2018 r.- k. 40,

Na etapie postępowania przed ZUS, w bazie danych tego organu nie zidentyfikowano zgłoszenia odwołującego do ubezpieczeń społecznych oraz dokumentów rozliczeniowych

z tytułu zatrudnienia u płatnika składek I.. Jak ustalono, płatnik składek nie złożył za odwołującego dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych.

dowód:

- dokumenty zgromadzone w aktach ZUS,

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów i tylko częściowo w oparciu o zeznania świadka i odwołującego.

Sąd pozytywie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich forma i treść formalna nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego. Odnośnie umowy o pracę z dnia 31 grudnia 2016 r., po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, Sąd doszedł do wniosku, iż odwołujący i Prezes Zarządu I. zawarli tę umowę dla pozorów. Sąd przyjął, iż w sprawie występuje wysokie prawdopodobieństwo graniczące z pewnością, że umowa o pracę z dnia 31 grudnia 2016 r. nie była wykonywana, zaś złożony przez odwołującego do akt sprawy PIT-11 jest konsekwencją zawarcia umowy o pracę dla pozorów.

Zeznania świadka Ł. B. i odwołującego P. N.

Sąd uznał za wiarygodne jedynie częściowo. Odmówił bowiem waloru wiarygodności tym twierdzeniom wymienionych wyżej osób, z których wynikało, że odwołujący był zatrudniony w I. na podstawie umowy o pracę od dnia 1 stycznia 2017 r. i w ramach stosunku pracy począwszy od tego dnia faktycznie świadczył pracę. W tej części zeznania pozostają w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a ponadto z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, który posłużył Sądowi do ustalenia stanu faktycznego sprawy. W pozostałej części zeznaniom świadka i odwołującego Sąd przyznał walor wiarygodności, gdyż były spójne, logiczne i przekonujące.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 6 lutego 2018 r. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania była kontrola prawidłowości zaskarżonej decyzji, którą ZUS, powołując się na przepisy art. 83 ust. 1 pkt 1 oraz art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1

i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

(Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.) stwierdził, że P. N. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu

od 1 stycznia 2017 r. Wydanie tej decyzji poprzedziło postępowanie wyjaśniające przeprowadzone przez organ rentowy, w ramach którego P. N. był wzywany do przedłożenia stosownych dokumentów celem wykazania pozostawania w stosunku pracy

z I. Na etapie postępowania przed ZUS odwołujący przedłożył umowę

o pracę z dnia 31 grudnia 2016 r., jaką zawarł z I. Mocą tej umowy, powierzono mu stanowisko specjalisty ds. sprzedaży w pełnym wymiarze czasu pracy

za wynagrodzeniem w kwocie 2.000,00 zł brutto w ramach umowy o dofinansowanie

nr UDA-POIG.08.01.00-12-186/12-00 pt. „Stworzenie kompleksowego systemu

do zarządzania i informowania o rozkładach jazdy oraz aplikacji do optymalizacji czasu

i kosztów pracy firm przewozowych” począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r. Po otrzymaniu umowy o pracę z dnia 31 grudnia 2016 r. organ rentowy pouczył odwołującego, że może ona stanowić potwierdzenie podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia, ale w bazie danych nie zidentyfikowano jego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tego tytułu oraz dokumentów rozliczeniowych z tytułu zatrudnienia u płatnika składek. Celem doprowadzenia do prawidłowych zapisów za koncie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych zobowiązał odwołującego do dostarczenia dokumentów potwierdzających rozpoczęcie i świadczenie pracy. Poza umową o pracę odwołujący nie przedłożył w ZUS żadnych innych dokumentów.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.), obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika

za wynagrodzeniem (art. 22 § 1 k.p.). W ujęciu art. 22 § 1 k.p. stosunek pracy to relacja prawna łącząca pracodawcę i pracownika, na której treść składają się wzajemne prawa

i obowiązki. Zgodnie z treścią powołanego przepisu, zasadniczym elementem konstrukcyjnym stosunku pracy jest zobowiązanie pracownika do wykonywania pracy

pod kierownictwem pracodawcy w czasie i miejscu przez niego wyznaczonym

za wynagrodzeniem. Swoistość stosunku pracy wyraża się w jego cechach, które odróżniają go od stosunków cywilnoprawnych, a także administracyjno- prawnych, w ramach których świadczona jest praca. Do właściwości tych należą: dobrowolność zobowiązania, zarobkowy charakter stosunku pracy, osobisty charakter świadczenia pracy oraz podporządkowanie pracownika, wyrażające się przede wszystkim w możliwości wydawania pracownikowi poleceń dotyczących pracy (por. wyrok SN z dnia 11 kwietnia 1997 r., I PKN 89/97, OSNAPIUS 1998/2/35).

Fakt, że odwołujący prowadził od 10 grudnia 2014 r. działalność gospodarczą nie był w tej sprawie sporny. Rozstrzygnąć natomiast należało, w kontekście przedłożenia przez odwołującego umowy o pracę z dnia 31 grudnia 2016 r., czy faktycznie w/w był zatrudniony od 1 stycznia 2017 r. w I. w ramach stosunku pracy. W razie bowiem pozytywnej odpowiedzi na to pytanie należałoby uznać, że od 1 stycznia 2017 r. odwołujący podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe okoliczności tej jednak nie potwierdziło.

Zgodnie z orzecnictwem, o tym, czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy

o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. (por. wyrok

SN z dnia 24 lutego 2010 r., II UK 204/09, LEX nr 590241).

W okolicznościach faktycznych tej konkretnej sprawy brak jest dowodów

na rzeczywiste wykonywanie przez odwołującego od dnia 1 stycznia 2017 r. pracy w ramach stosunku pracy. Jak wynika z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych, (...) miała problem z płynnością finansową już w 2016 r. Spowodowało to, że firma nie odprowadzała zaliczek na podatek dochodowy do Urzędu Skarbowego od wynagrodzenia odwołującego i od wynagrodzeń pozostałych pracowników. Spółka odnotowywała opóźnienia w realizacji przez kontrahentów modułów koniecznych do tworzonego przez

nią oprogramowania. Spóźniła się z wytworzeniem produktu, co spowodowało brak środków finansowych i niemożność realizowania zobowiązań wobec Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Jak wynika z treści pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego

w B. z dnia 6 września 2018 r., I. ma uchylony NIP decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. z dnia 14 grudnia 2017 r. z uwagi na fikcyjny adres siedziby Spółki. Spółka ta w 2017 r. jako płatnik nie dokonywała wpłat zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń. Wiadomo również, że po złożeniu przez odwołującego zeznania podatkowego PIT-36 za 2017 r., Urząd Skarbowy w B.

nie mógł określić, kto występował jako jego płatnik z uwagi na brak informacji o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT-11. W związku z uchYLENIEM NIP- u Spółka (...)pl nie prowadzi żadnej sprzedaży.

Jest mało prawdopodobne, a także sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego zawieranie umowy o pracę z nowym pracownikiem, a tym samym generowanie kosztów firmy w sytuacji, gdy firma ta znajduje się w trudnej sytuacji finansowej i nie ma dopływu środków. Zatrudnianie zaś pracownika wiąże się z uiszczaniem za niego składek do ZUS i odprowadzaniem podatku do Urzędu Skarbowego. Koszty utrzymania pracownika dla pracodawcy z tytułu zawarcia umowy o pracę są duże. W okolicznościach sprawy nie ma najmniejszych wątpliwości, że firmy (...)pl nie było stać na zatrudnianie nowego pracownika.

Brak jest jakichkolwiek dowodów na to, że umowa z dnia 31 grudnia 2016 r. była w ramach stosunku pracy rzeczywiście realizowana przez odwołującego, a nie miała służyć jedynie temu, aby z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej odwołujący nie musiał odprowadzać składek do ZUS.

Dowody zaoferowane przez strony nie potwierdziły ani potrzeby zatrudnienia w firmie nowego pracownika ani też możliwości finansowych Spółki na utrzymywanie tego pracownika. Sama wiara Prezesa Zarządu Ł. B. w realizację i powodzenie projektu to za mało, aby zatrudnianie w Spółce nowego pracownika na podstawie stosunku pracy było działaniem racjonalnym. Umowa o pracę z dnia 31 grudnia 2016 r. została zawarta z odwołującym w ramach unijnego programu pt. „Stworzenie kompleksowego systemu do zarządzania i informowania o rozkładach jazdy oraz aplikacji do optymalizacji czasu i kosztów pracy firm przewozowych”. Jak wynika z zeznań, pomimo wyczerpania środków, projekt ten nie został zrealizowany. Firmie uchylono też NIP. Spółka nie mogła uzyskać żadnych dochodów i generowała tylko straty.

Brak jest dowodów na faktyczne wykonywanie pracy przez odwołującego. W aktach sprawy brak jest jakichkolwiek dokumentów, z treści których wynikałoby, że odwołujący po dniu 1 stycznia 2017 r. realizował czynności, jakie wskazane zostały w zakresie jego czynności na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży. W toku postępowania Sąd zwrócił się do I. o przekazanie akt osobowych odwołującego, a ponadto list płac potwierdzających wypłatę wynagrodzenia od 1 stycznia 2017 r., ewentualnie wydruków potwierdzających wysokość wynagrodzenia od stycznia 2017 r. Pomimo to, Spółka nie przedłożyła żądanych dokumentów, co tylko potwierdza, że strony zawarły umowę o pracę dla pozoru. Odwołujący uzyskał co prawda PIT-11 za 2017 r., ale po złożeniu zeznania podatkowego za ten rok, Urząd Skarbowy w B. nie mógł określić, kto występował jako jego płatnik z uwagi na brak informacji o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy.

Sąd Najwyższy w wyrokach: z dnia 17 grudnia 1996 r., II UKN 32/96 (OSNAPiUS 1997/15/275) i z dnia 17 marca 1998 r., II UKN 568/97 (OSNAPiUS 1999/5/187) stwierdził, że osoba, która zawarła fikcyjną umowę o pracę, nie podlega ubezpieczeniu społecznemu i nie nabywa prawa do świadczeń wynikających z tego ubezpieczenia. Fakt, że oświadczenia stron umowy zawierają określone w art. 22 k.p. formalne elementy umowy o pracę, nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony nie zamierzały osiągnąć skutków wynikających z umowy, w szczególności jeżeli nie doszło do podjęcia i wykonywania pracy umowa taka jest pozorna (art. 83 k.c.) (por. wyrok SN z dnia 18 maja 2006 r., II UK 164/05, LEX nr 192462).

Celem i zamiarem stron umowy o pracę powinna być faktyczna realizacja stosunku pracy w granicach określonych postanowieniami zawartej umowy. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 września 2000 r., II UKN 692/99 (OSNP 2002/5/124) stwierdził, że przesłankę nawiązania pracowniczego stosunku ubezpieczenia społecznego nie stanowi samo zawarcie umowy o pracę, lecz zatrudnienie rozumiane jako jej wykonywanie w ramach stosunku pracy. Samo zawarcie umowy o pracę nie przesądza o nawiązaniu stosunku pracy, skoro dla jego bytu niezbędne jest, aby pracownik wykonywał pracę określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca zatrudniał pracownika za wynagrodzeniem (art. 22 § 1 k.p.). Jeżeli zatem strony umowy o pracę nie zamierzają wywołać skutku prawnego w postaci nawiązania stosunku pracy, a ich oświadczenia uzewnętrznione umową o pracę zmierzają wyłącznie do wywołania skutku w sferze ubezpieczenia społecznego, to taka umowa jako pozorna jest nieważna (art. 83 § 1 k.c.) (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 9 lipca 2014 r., III AUa 1672/13 (LEX nr 1498871).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, aby odwołujący od 1 stycznia 2017 r. wykonywał pracę w firmie I. w ramach stosunku pracy. Rację miał więc Zakład Ubezpieczeń Społecznych, że od tego dnia odwołujący podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W ocenie Sądu, zaskarżona decyzja jest prawidłowa i znajduje oparcie w obowiązujących przepisach oraz w okolicznościach faktycznych sprawy.

Wobec tego, na mocy powołanych wyżej przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji (...) Oddział w T. z dnia 6 lutego 2018 r., o czym orzekł w sentencji wyroku.